Средновековие

Времената, когато се строели замъци и имало рицари, се наричат Средновековие, или Средни векове. Те продължили около 500 години. В онези времена най-важният човек в държавата бил кралят (царят).

През Средновековието имало малко градове. Повечето хора живеели в малки селца и били много бедни. Селяните работели на нивите, но те не били тяхна собственост. Собствениците на земята в онези времена се наричат феодали.

В имението на феодала всичко е негова собственост – замъкът, нивите, горите, селата и селяните.

Замъкът. Кралете и феодалите често воювали помежду си за земя. За да си осигурят защита от врагове, те строели каменни замъци със здрави крепостни стени. Строели ги обикновено на хълмове – оттам се наблюдавала добре околността.

Рицарите били специално обучени въоръжени конници. Воювали за феодала, на когото служели. В замяна получавали имение.

Главна кула (донжон). Тук живеел феодалът – господарят на замъка, със своето семейство.

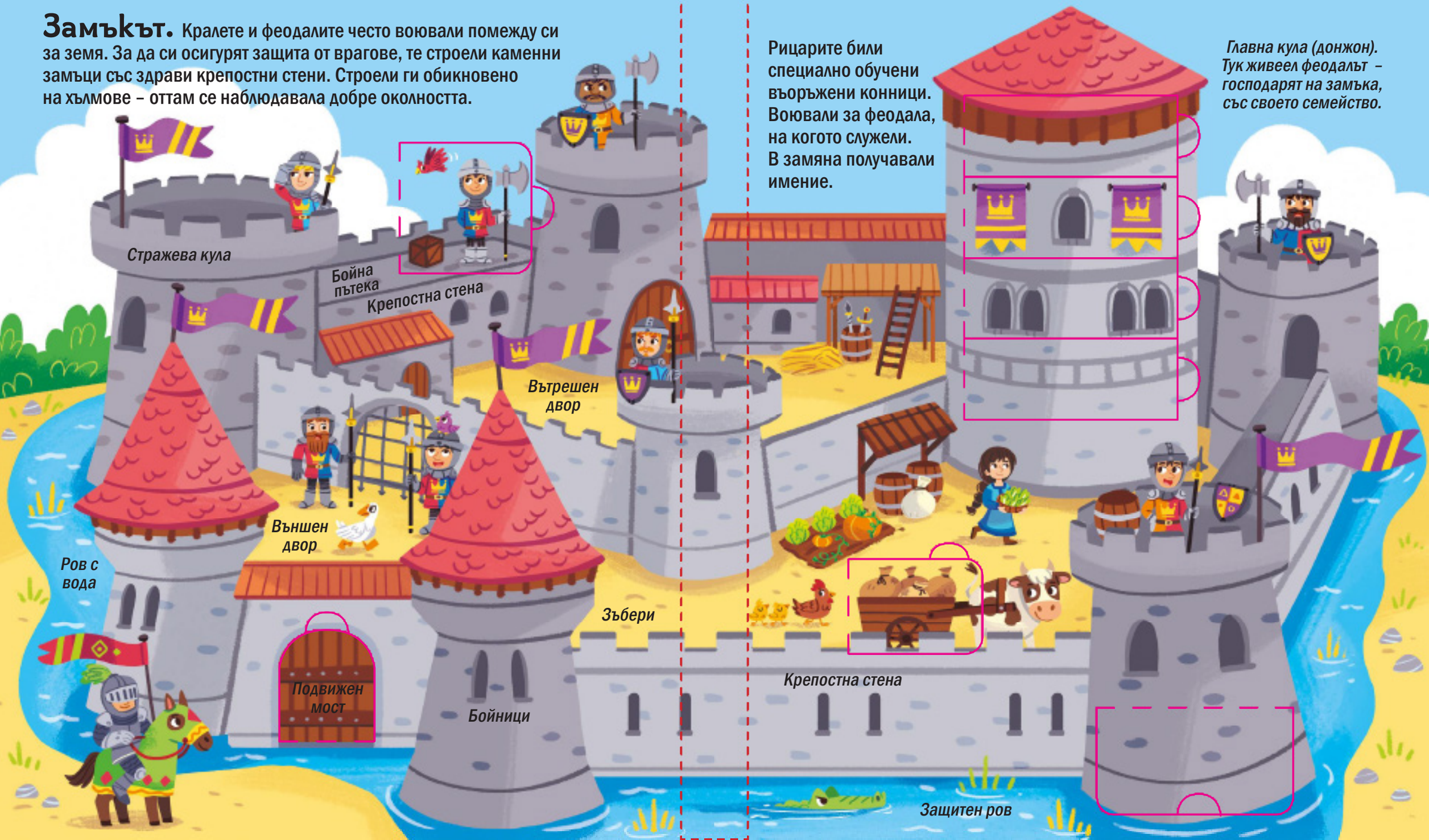

В кулата

В покоите си феодалът управлява своето имение и посреща гости.

Придворните дами бродират...

Съпругата на феодала наблюдава кухнята и работата на слугите. Гувернантките (бавачките) се грижат за децата.

Легло с балдахин

Господарската баня представлява огромна бъчва. Останалите ходели на реката. По онова време хората не се къпели често.

Тоалетна

Децата учели сутрин. Момчетата се обучавали да си служат с оръжие, а момичетата – да бродират.